

Vakantieduikers in de problemen

(Artikel uit het Algemeen Dagblad van 13-01-2007)

"Een jaar, nadat je voor het laatst onderwater bent geweest, het stof van je duikbril blazen"

Onwennig op het tropische strand de gehuurde uitrusting aantrekken. En vervolgens op 30 meter diepte niet meer weten wat je moet doen, als de duikcomputer om je arm aangeeft, dat je te lang te diep bent geweest.

Het is volgens Frank van der Vegte een scenario, dat steeds vaker voorkomt. Hij is secretaris van Duikongevallen Statistiek en Analyse (DOSA), dat namens alle in Nederland actieve sportduikorganisaties duikongelukken registreert en onderzoekt. DOSA ziet, dat met name vakantieduikers zich in de nesten werken.

„Het zijn mensen, die vaak lange tijd niet hebben gedoken en door het gebrek aan training veel van wat ze tijdens hun opleiding hebben geleerd zijn vergeten”, vertelt Van der Vegte. „Ze nemen vaak onvoldoende tijd om hun kennis op te frissen. Deze categorie onderschat de risico's, die ze daardoor loopt.”

Uit de statistieken van de DOSA blijkt, dat het aantal incidenten in het buitenland toeneemt. Tegen eentje in 2004 stonden er dertien in 2005. De cijfers van vorig jaar zijn nog niet beschikbaar. Het aantal doden tijdens buitenlandse duikvakanties bleef in de twee jaren stabiel op één. Dat er meer gebeurt is logisch, want sportduiken is mateloos populair. Volgens de Nederlandse Onderwatersport Bond hebben 300.000 mensen een duikbrevet.

De overgrote meerderheid van hen duikt alleen tijdens vakanties. Ze doen dit bij scholen, die in kwaliteit variëren van heel goed tot ronduit beroerd. "Het vervelende is", zegt Van der Vegte, "dat het verschil voor een nieuweling soms lastig is te zien".

„Ervaren duikers weten dat het niet klopt, als je in stromend water maar één gids op tien man hebt in plaats van twee op een groep van zes", zegt de secretaris. „Of dat het niet normaal is, als niemand je om een brevet of medische verklaring vraagt. Toch kom je dat regelmatig tegen. Waar het toe kan leiden zag je afgelopen week in Egypte. Het duikongeval, waarbij ook een Nederlander is vermist, werd veroorzaakt door een duikschool die zo ongeveer alles fout deed wat je verkeerd kunt doen".

Overste Rob van Hulst is het hiermee eens. Slechte scholen zijn volgens het hoofd van het Duikmedisch Centrum van de Koninklijke Marine een van de belangrijkste oorzaken van problemen. Uit studies van het Amerikaanse Divers Alert Network (DAN) blijkt, dat tweederde van alle ongelukken wordt veroorzaakt door menselijk falen of een technisch defect in de uitrusting.

Het resterende deel heeft een medische achtergrond. Het centrum behandelde in het afgelopen jaar 40 sportduikers, die last hadden van langer durende klachten.

Volgens de marinearts speelt bij de ongelukken met een medische achtergrond leeftijd in toenemende mate een rol. De gemiddelde leeftijd onder duikers stijgt en daardoor krijgen ook meer van hen last van bijvoorbeeld hartproblemen. Daarnaast zijn de keuringseisen soepeler dan 20 jaar geleden, waardoor ook mensen met astma of suikerziekte kunnen duiken. Dat brengt risico's met zich mee, waarvan volgens de arts veel duikers onvoldoende doordrongen zijn.

„Ik zie dat mensen wel veel geld aan een duikvakantie willen uitgeven, maar niet 100 euro over hebben voor een goede keuring". Dat is verkeerde zuinigheid, vindt Van Hulst. „Wat we ook merken, is dat duikers signalen niet snel genoeg serieus nemen. Als je symptomen van de decompressieziekte hebt, moet je er zo snel mogelijk mee naar een arts. Mensen duiken nog te vaak door en komen dan boven met een dwarslaesie of verlamd been terwijl dat niet nodig was geweest."

Doe daarom de Duik-Opfris-Training bij

DUIKTEAM AMPHORA